

POSTANOWIENIE

24 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 24 października 2023 r. w Warszawie
zażalenia P. Ś.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

z 23 czerwca 2023 r., I ACa 1585/22,

w sprawie z powództwa P. Ś.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej Nieruchomości przy ul. [...] w O.

o uchylenie uchwały,

1. oddala zażalenie;

**2. zasądza od od powoda na rzecz pozwanego kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania
zażeleniowego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za
opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia
niniejszego postanowienia powodowi do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Powód P. Ś. wywiódł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 3 stycznia 2023 r., wydanego w sprawie przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej Nieruchomości przy ulicy [...] w O. o uchylenie uchwały.

Postanowieniem z 23 czerwca 2023 r. Sąd Apelacyjny w Białymstoku sprawdził wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną, ustalił ją na kwotę 7 711 zł, po czym skargę odrzucił jako niedopuszczalną.

Powód zaskarżył postanowienie Sądu Apelacyjnego zażaleniem do Sądu Najwyższego, zarzucając naruszenie art. 398² § 1, art. 398⁴ § 3 oraz art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedmiotem uchwały zaskarżonej przez powoda były zasady rozliczeń centralnego ogrzewania i podgrzania wody. Ponieważ zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, o tym, czy sprawa o uchylenie bądź ustalenie nieistnienia uchwały wspólnoty mieszkaniowej jest sprawą o prawa majątkowe albo sprawą o prawa niemajątkowe, decyduje przedmiot uchwały objętej zaskarżeniem tj. czy dotyczy ona praw (interesów) majątkowych, czy niemajątkowych (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z 12 września 2019 r., IV CZ 70/19 oraz z 17 maja 2018 r., V CZ 28/18). Uchwała o zasadach ponoszenia kosztów ogrzewania czy podgrzewania wody w lokalu niewątpliwie wpływa w sposób bezpośredni na majątkową sferę interesów powoda, a zatem ma charakter majątkowy, a dopuszczalność złożenia skargi kasacyjnej od wyroku jej dotyczącego musi być oceniana poprzez pryzmat minimalnej wartości przedmiotu zaskarżenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 października 2019 r., II CSK 430/18).

Powód, jako wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną, wskazał kwotę 564 701 zł. Dotyczyła ona jednak kosztów, jakie w wyniku obowiązywania zaskarżonej uchwały ponieśli wszyscy członkowie Wspólnoty, nie zaś sam powód. Zważywszy, że powód występuje sam i wyłącznie w imieniu własnym, brak było podstaw do przyjęcia, że jego interes majątkowy wykracza poza łączną kwotę rachunków uiszczonych za ogrzewanie i podgrzewanie wody w okresie obowiązywania zaskarżonej uchwały, czyli 7 711 zł. Nawet gdyby powództwo zostało wytoczone przez większą liczbę osób, i tak wartość przedmiotu zaskarżenia naliczana by była wobec każdej z nich z osobna, w myśl wielokrotnie powtarzanego stanowiska Sądu Najwyższego, zgodnie z którym roszczenia współuczestników sumują się tylko wtedy, kiedy współuczestnictwo ma charakter jednolity czy konieczny (zob. np. postanowienie SN z 15 marca 2023 r., III CZ 272/22; z 6 września 2022 r., I CSK 834/22; z 14 lipca 2022 r., I CSK 1366/22; z 26 maja 2022 r., III CZ 167/22).

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

[SOP]

[ms]